

Nr 230.

Av herr **Janson** i Bråten med anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 32, med förslag till lag om skyddskoppympning.

Fjölårets kungl. proposition om skyddskoppympning föll i andra kammaren på grund av de tvångsbestämmelser den innehöll och varigenom det ställdes i utsikt att det svenska folket i fråga om vaccination skulle underkastas ett större tvång än de flesta andra folk i världen.

Flertalet av lagens motståndare vände sig sålunda icke mot själva vaccinationen, men väl däremot, att folk mot sin vilja och övertygelse skulle nödgas underkasta sig och sin familj något sådant som de anse mera skada än gagna.

Den kungl. propositionen för i år är byggd på samma huvudprincip. Det svenska folket skall, med eller mot sin vilja, till vad pris som helst vaccineras och revaccineras. Visserligen har vederbörande departementschef föreslagit ett moment i 5 § vilket han kallar för samvetsklausul, men utom det, att i densamma föga eller intet rum lämnas för någons *samvete*, innehåller den så vidlyftiga bestämmelser och enligt medicinalstyrelsens omdöme »så besvärliga förfaranden», att den för allmänheten är nästan värdelös. Då därtill kommer, alla de besvär och skrivelser myndigheterna måste bli fast för, anser jag att den i år föreslagna lagen genom sin s. k. samvetsklausul icke blivit mer antaglig än fjölårets förslag, utan tvärtom ännu oantagligare.

Nej, skall målet vinnas, att få hela svenska folket vaccinerat, så få andra medel tillgripas än våldets. Här om någonsin är upplysningsverksamhet på sin plats för att bortarbета oppositionen. När vetenskapsmännen kunna med fakta bevisa vaccinationens verkligt skyddande egenskap och å andra sidan bevisa, att verklig fara hota de ovaccine-

rade i så hög grad, som det nu påstås, så kommer nog vårt folk frivilligt att söka skydd för faran och försäkra sig om den välsignelse som erbjudes genom skyddskoppymningen. Erfarenheten från tillbudet till epidemien i Stockholm år 1913 visar, hur villigt folket är att söka skydd vid verklig fara. Med risk att räknas såsom okunnig och »kulturfiendtlig» dristar jag uttala såsom min mening, att denna fråga ej bör lösas med dessa föreslagna tvångsbestämmelser, med böter och en mängd trakasserier av oförvitliga svenska medborgare, utan då de lärda själva äro av alldeles motsatta meningar om nyttan eller skadligheten av vaccinationen, bör hela folket ha full frihet att handla efter tro och övertygelse i denna angelägenhet.

De, som hava förtroende för ympningen, må beredas tillfälle att på ett för deras hälsa fullt betryggande sätt få undergå denna operation, de åter, som av övertygelse om ympningens onödighet eller skadlighet icke vilja låta vaccinera sig eller sina barn, må helt enkelt få slippa, utan några inkvisitoriska förhör inför kronofogdar eller magistrater.

Jag anser, det en lag bör komma till stånd, men en sådan, som mera ansluter sig till 1908 års riksdagsskrivelse i ämnet och i vilken inrymmes personlig frihet i stället för de nu föreslagna tvångsätgärderna.

Sålunda:

- 1) upplysningsarbete, för att undanskaffa okunnighet och opposition mot vaccination,
- 2) möjlighet till fullt effektiv och för hälsan ofarlig skyddskoppymning,
- 3) personlig frihet i denna sak för hela svenska folket.

På grund av vad jag sålunda anför, anhåller jag,

att riksdagen, med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 32 med förslag till lag om skyddskoppymning, behagade besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t för en kommande riksdag framlägga ett förslag till vaccinationsfrågans ordnande på ett sådant sätt, att möjlighet till fullt ofarlig skyddskoppymning må finnas tillgänglig över hela landet, men att ympning ej må företagas på någon utan eget eller målsmans samtycke.

Stockholm den 15 februari 1916.

Adolf Janson.

I motionens syfte instämma:

<i>K. M. Andersson.</i>	<i>Joh. Andersson.</i>	<i>Herm. Carlson.</i>
<i>Oscar Bogren.</i>	<i>Joh. Ström.</i>	<i>G. W. Sjöberg.</i>
<i>Johan Olofsson.</i>	<i>Joh. Andersson i Altofta.</i>	<i>Thure Widlund.</i>
<i>A. L. Johansson.</i>	<i>Ant. Wikström.</i>	<i>C. O. Johansson i Sollefteå.</i>
<i>Per Norin.</i>	<i>C. O. Johanson.</i>	<i>Nils Olsson i Rödningsberg.</i>
<i>Joh. Zelahn.</i>	<i>Karl Magnusson i Skövde.</i>	<i>N. A:son Berg.</i>
<i>Axel Lindström.</i>	<i>A. V. Isaksson.</i>	<i>A. Mossberg.</i>
<i>C. Johanson.</i>	<i>C. J. Ericsson.</i>	<i>Alfred Pettersson.</i>
<i>Christian Ericson.</i>	<i>O. V. Stenudd.</i>	<i>Gustaf Olsson i Ramsta.</i>
<i>C. J. Johansson i Upp-Mälby.</i>	<i>Axel Modig.</i>	<i>Rikard Eronn.</i>
<i>Edv. Uddenberg.</i>		<i>E. Eurén.</i>
